

Súd: Okresný súd Námestovo
Spisová značka: 9C/118/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5412204272
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Zuzana Hartelová
ECLI: ECLI:SK:OSNO:2014:5412204272.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Námestovo samosudkyňou Mgr. Zuzanou Hartelovou v právnej veci žalobcu POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova č. 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, právne zastúpeného spoločnosťou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Grösslingova č. 4, Bratislava, IČO: 36 864 421, proti žalovanej Slovenskej republike, zastúpenej Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Župné námestie 13, Bratislava, v konaní o náhradu majetkovej škody 175,- € a nemajetkovej ujmy 995,76 €, takto

rozhodol:

I. Žalobu zamieťa.

II. Žalovanej náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Žalobca sa žalobným návrhom podaným pôvodne na Okresnom súde Dolný Kubín dňa 27.09.2012, vedeným pod sp. zn. 6C/123/2012, domáhal voči žalovanej zaplata sumy 175,- € titulom majetkovej škody, sumy 995,76 € titulom nemajetkovej ujmy a náhrady trov konania. Návrh odôvodnil v podstate tým, že ako oprávnený subjekt navrhol písomným podaním spísaným postupom podľa § 38 a nasl. Exekučného poriadku, zvolenému súdному exekútorovi vykonať exekúciu pre svoju pohľadávku, ktorá vznikla neplnením záväzku vyplývajúceho zo Zmluvy o úvere č. XXXXXXXX dlžníkom I. W., nar. XX.XX.XXXX. Po prijatí návrhu na vykonanie exekúcie súdny exekútor prideliť registráciou exekučnej veci č. EX 470/2006. Súdny exekútor predložil návrh žalobcu na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom miestne a vecne príslušnému Okresnému súdu Dolný Kubín a požiadal ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Exekučný súd poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie a udelil mu poverenie registrované pod č. XXXX XXXXXX. Pre obavy o právny a faktický osud pohľadávky nútene vymáhanej súdnym exekútorom, ktorému bolo naposledy udelené poverenie na vykonanie exekúcie, spísal dňa 16.09.2010 a podal postupom podľa § 44 ods. 8 Exekučného poriadku exekučnému súdu návrh na zmenu exekútora. Očakával, že dôjde k reálnej zmene exekútora rozhodnutím súdu v zákonom stanovenej lehote, k čomu však nedošlo. S poukazom na ustanovenie § 44 ods. 7 Exekučného poriadku platného od 01.09.2005 a § 44 ods. 8 Exekučného poriadku platného od 01.12.2006, je povinnosťou súdu rozhodnúť o návrhu oprávneného na zmenu exekútora do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora. Exekučný súd napriek tomu, že vec ním prejednávaná nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti a nevyžadovala takú spoluprácu s účastníkmi konania, ktorá by mohla mať svojou komplexnosťou podstatný vplyv na čas potrebný k posúdeniu a rozhodnutiu, nerozhodol o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenej lehote. Vzhľadom na to, že nedisponuje rovnopisom príslušného exekučného titulu ani rovnopisom príslušného návrhu na vykonanie exekúcie, ktorý by obsahoval vyznačený dátum doručenia súdu, navrhol žalobca vykonať ako dôkaz príslušný spis exekučného súdu, ktorý obsahuje všetky podstatné listiny vysvetľujúce právne významné skutočnosti. Postup exekučného súdu hodnotí ako nesprávny a v rozpore so zákonom, konkrétne ustanovením §

44 ods. 7 Exekučného poriadku, resp. od 01.12.2006 s § 44 ods. 8 Exekučného poriadku. O všetkých okolnostiach priebehu skutkového deja, ktorý vyústil do porušenia jeho práv a spôsobenej škody, sa dozvedel po doručení uznesenia exekučného súdu zo dňa 05.04.2012 o zmene súdneho exekútora. Z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu si uplatňuje náhradu majetkovej škody, ako aj nemajetkovej ujmy v peniazoch. Majetková škoda predstavujúca náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a udržateľnosti pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením návrhu na zmenu súdneho exekútora a rozhodnutím o ňom predstavuje výdavky na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnancov pomocou informačného systému 70,- €, na udržiavanie a správu informačného systému 40,- €, na administráciu listín a komunikáciu s pôvodným súdnym exekútorom 50,- €, na administratívne spracovanie textov urgencií adresovaných exekučnému súdu a na publikačné výdaje spojené s ich vyhotovením, na poštovné a telekomunikačné výdaje spojené s urgovaním a kontrolou stavu konania na exekučnom súde 15,- €. Celkovo vynaložil vo veci správy a vymáhania svojej pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením návrhu na zmenu súdneho exekútora a rozhodnutím o ňom vplyvom nesústreďenej činnosti exekučného súdu sumu 175,- €. Zároveň si uplatňuje náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, pretože samotné konštatovanie porušenia práva na rozhodnutie súdu v zákonom stanovenej lehote v spojení s porušením práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov nie je dostatočným zadosťučinením, vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Márnym plynutím času boli reálne ohrozené jeho legitímne očakávania, že správnym postupom exekučného súdu dôjde k zámene súdneho exekútora, čo bude viesť k efektívnemu a účinnému vymoženiu jeho pohľadávky. Nesprávny úradný postup exekučného súdu vystavil oprávnené záujmy žalobcu riziku zániku povinného, zmarenia účelu konania pre stratu kontaktu s povinným a insolvenčie povinného. Náhradu nemajetkovej ujmy vníma ako spravodlivú satisfakciu za konkrétne porušenie jeho zákonných nárokov a základných práv. Pri určovaní primeranej náhrady nemajetkovej ujmy vychádza z doktríny prijatej ústavným súdom, podľa ktorej pokiaľ ide o zbytočné prieťahy v súdnom konaní, je spravodlivé, ak sa na každý rok poznačený prieťahmi vzťahuje satisfakcia vo výške 20.000,- Sk, t.j. cca 663,88 €. Ako primeranú náhradu nemajetkovej ujmy si uplatňuje sumu 995,76 € s tým, že v danej veci bol exekučný súd bezdôvodne nečinný viac ako 567 dní. Žalobca ďalej uviedol, že postupoval podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. a písomnou žiadosťou požiadal žalovanú o predbežné prerokovanie jeho nároku na náhradu škody, žalovaná však do podania žaloby na žiadosť pozitívne nereagovala.

Žalovaná sa k návrhu, ktorý jej bol doručený dňa 01.03.2013 (doručenka na č.l. 25), písomne nevyjadrila. Okresný súd Dolný Kubín dňa 10.07.2013 podľa § 85 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej O.s.p.) danú vec postúpil Okresnému súdu Námestovo ako súdu miestne príslušnému s poukazom na to, že skutočnosť, ktorá zakladá uplatnené právo (postup súdu ohľadne návrhu na zmenu súdneho exekútora v exekučnom konaní sp. zn. 2Er/510/2008) nastala v obvode Okresného súdu Námestovo, keďže návrh oprávneného na zmenu súdneho exekútora bol podaný dňa 06.09.2010, kedy vec patrila tomuto súdu.

Žalobca proti postúpeniu veci Okresnému súdu Námestovo podal námietky, na základe ktorých Krajský súd v Žiline uznesením č.k. 11NcC/69/2013-47 zo dňa 25.11.2013, právoplatným dňa 02.01.2014, rozhodol, že miestne príslušným na prejednanie a rozhodnutie veci je Okresný súd Námestovo. Uznesením č.k. 11NcC/67/2013-43 zo dňa 25.11.2013, právoplatným dňa 02.01.2014, krajský súd zároveň rozhodol o nevyhlúčení konajúcej sudkyne v danej veci z prejednávania a rozhodovania veci. Proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline č.k. 11NcC/67/2013-47 zo dňa 25.11.2013 podal žalobca dovolanie. Najvyšší súd SR uznesením č.k. 4Cdo/50/2014 zo dňa 20.03.2014 dovolacie konanie zastavil z dôvodu nesplnenia procesných podmienok pre vecné preskúmanie napadnutého rozhodnutia v dovolacom konaní.

Súd vo veci vykonal pojednávanie dňa 25.04.2014, a to v neprítomnosti účastníkov konania a právneho zástupcu žalobcu. Žalobca osobitne predvolaný nebol, jeho právnomu zástupcovi bolo predvolanie doručené dňa 14.04.2014, rovnako ako žalovanej (doručenky č.l. 73), ktorá svoju neprítomnosť neospravedlnila.

Dňa 22.04.2014 bolo súdu doručené podanie právneho zástupcu žalobcu (č.l. 76-79), ktorým žalobca žiadal zrušiť nariadené pojednávanie z dôvodu, že mu nebolo doručené rozhodnutie krajského súdu o vylúčení, resp. nevyhlúčení sudcov Okresného súdu Námestovo. Uviedol, že už v návrhu na začatie konania označil skutočnosti, pre ktoré má byť vylúčený sudca poverený prejednaním a rozhodnutím veci, pričom dosiaľ mu neboli oznámené výsledky procesných postupov sudcu a súdu, ktoré by boli základom pre spoľahlivé riešenie otázky zachovania nestrannosti súdu a ustanovenia nestranného zákonného sudcu. Vzhľadom na uvedené žiadal pojednávania zrušiť, a to až do právoplatného rozhodnutia o otázke nestrannosti a otázky zákonného sudcu. Žalobca zároveň navrhol doplniť dokazovanie znaleckým

posudkom znalcom z odboru Právne vzťahy k cudzine, odvetvia Európske právo, ktorý nechal spracovať na preukázanie skutočnosti, že postup exekučného súdu je nesprávny, ktorý zodpovie otázky týkajúce sa interpretácie a aplikácie smernice Rady 93/13/EHS z 05.04.1993.

Súd právnenému zástupcovi žalobcu podaním zo dňa 23.04.2014 (č.l. 80) oznámil, že jeho žiadosti o zrušenie termínu pojednávania z ním uvedených dôvodov nevyhovuje a pojednávanie v prípade splnenia zákonných podmienok vykoná. Žalobca, ani jeho právny zástupca sa napriek tomu na pojednávanie dňa 25.04.2014 nedostavili. Vzhľadom na uvedené skutočnosti mal súd za to, že boli splnené podmienky § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku pre vykonanie pojednávania v neprítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu, ako aj žalovanej.

Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov tvoriacich obsah spisu, a to žalobného návrhu zo dňa 17.09.2012 (č.l. 1-4), uznesenia Krajského súdu v Žiline č.k. 8NcC/1/2013-19 zo dňa 18.01.2013 (č.l. 19-22), uznesenia Krajského súdu v Žiline č.k. 11NcC/67/2013-43 zo dňa 25.11.2013 (č.l. 54-57), uznesenia Krajského súdu v Žiline č.k. 11NcC/69/2013-47 zo dňa 25.11.2013 (č.l. 58-60), uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo/50/2014 zo dňa 20.03.2014 (č.l. 71-72), návrhu žalobcu na doplnenie dokazovania (č.l. 77-79), ako aj ostatného obsahu spisu a kópiou exekučného spisu Okresného súdu Námestovo sp. zn. 2Er/510/2008, pripojeným na základe návrhu žalobcu. Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k nasledovným skutkovým záverom, ktoré nasledovne právne kvalifikoval:

Nárok žalobcu bol uplatnený na základe zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v súvislosti s tvrdeným nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Námestovo v konaní sp. zn. 2Er/510/2008, spočívajúcom v oneskorenom rozhodnutí o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora.

Zo spisu Okresného súdu Námestovo sp. zn. 2Er/510/2008 vyplýva, že žalobca ako oprávnený návrhom podaným dňa 07.08.2006 na Exekútorskom úrade T. T. W. navrhol vykonanie exekúcie voči povinnému I. W., P. XXX, B., na vymoženie sumy 38.040,- Sk spolu s úrokom z omeškania vo výške 0,25 % denne zo sumy 37.800,- Sk od 23.11.2005 do zaplatenia, trov rozhodcovského konania vo výške 7.902,- Sk a trov exekúcie vo výške 4.601,- Sk, a to na základe exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 0325/06 zo dňa 08.03.2006, právoplatného dňa 27.03.2006, vykonateľného dňa 30.03.2006. Súdny exekútor žiadosťou sp. zn. EX 470/06, doručenou Okresnému súdu Dolný Kubín dňa 24.08.2006, požiadal o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Súd o žiadosti exekútora rozhodol dňa 28.08.2006 vydaním poverenia č. 5503 XXXXXX, ktorým v zmysle § 45 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z.z. poveril súdneho exekútora Mgr. T. W. vykonaním exekúcie. Konanie bolo na Okresnom súde Dolný Kubín vedené pod sp. zn. 3Er/1249/2006. V súlade s § 18a, § 18b zákona č. 371/2004 Z.z. o sídlach a obvodoch súdov Slovenskej republiky a o zmene zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov došlo v danej veci k prechodu výkonu súdnictva z Okresného súdu Dolný Kubín na Okresný súd Námestovo. Od 01.01.2008 sa teda na konanie stal príslušným Okresný súd Námestovo. Návrhom zo dňa 16.09.2010, doručeným Okresnému súdu Dolný Kubín dňa 20.09.2010, odstúpeným Okresnému súdu Námestovo dňa 01.10.2010, oprávnený požiadal v zmysle § 44 ods. 8 Exekučného poriadku o zmenu súdneho exekútora T. T. W. a poverenie vykonaním exekúcie Exekútorský úrad Y. G. W., so sídlom Záhradnícka 62, X.. Bez rozhodnutia o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora, súd uznesením č.k. 2Er/510/2008-31 zo dňa 05.04.2012 exekúciu zastavil. Proti uvedenému uzneseniu podal oprávnený v zákonom stanovenej lehote odvolanie, na základe ktorého Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, uznesením č.k. 7CoE/61/2013-89 zo dňa 27.06.2013 uznesenie okresného súdu potvrdil, keď zároveň zamietol návrh oprávneného na prerušenie konania zo dňa 02.05.2012 a 26.07.2012. Uznesenie okresného súdu o zastavení exekúcie, v spojení s uznesením krajského súdu, nadobudlo právoplatnosť dňa 26.08.2013. Proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline č.k. 7CoE/61/2013-89 podal oprávnený odvolanie a dovolanie, o ktorých zatiaľ nebolo právoplatne rozhodnuté.

Podľa § 3 ods. 1 písm. d), ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení účinnom do 31.12.2010 (ďalej zákon č. 514/2003 Z.z.) štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom. Zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa § 9 ods. 1, 2 cit. zákona štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených

záujmov fyzických osôb a právnických osôb. Právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 17 ods. 1 cit. zákona uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Podľa § 17 ods. 2 cit. zákona v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa § 17 ods. 3 cit. zákona výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na

- a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,
- b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,
- c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,
- d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

V zmysle čl. 46 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky má každý právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím súdu, iného štátneho orgánu či orgánu verejnej správy alebo nesprávnym úradným postupom. Zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú výkonom verejnej moci jeho orgánmi upravuje zákon č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov. Pre vznik škody, resp. zodpovednosti v zmysle citovaného právneho predpisu sa vyžaduje splnenie troch základných podmienok: 1. nezákonné rozhodnutie, nezákonné zatknutie, zadržanie alebo iné pozbavenie osobnej slobody, rozhodnutie o treste alebo ochrannom opatrení, rozhodnutie o väzbe alebo nesprávny úradný postup, 2. škodu, ktorá predstavuje skutočnú škodu a ušlý zisk a 3. príčinnú súvislosť medzi, v danom prípade, nesprávnym úradným postupom a vznikom škody. Z ustanovenia § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. zároveň vyplýva, že za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote.

Podľa § 44 ods. 8 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov, účinného ku dňu 20.09.2010, t.j. ku dňu doručenia žiadosti o zmenu súdneho exekútora, oprávnený môže kedykoľvek v priebehu exekučného konania aj bez uvedenia dôvodu podať na príslušný okresný súd návrh na zmenu exekútora. Súd rozhodne o zmene exekútora do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora.

Zo spisu Okresného súdu Námestovo sp. zn. 2Er/510/2008 vyplýva, že návrh oprávneného na zmenu súdneho exekútora bol doručený Okresnému súdu Dolný Kubín dňa 20.09.2010, Okresnému súdu Námestovo bol postúpený dňa 01.10.2010. O návrhu na zmenu súdneho exekútora nebolo rozhodnuté (súdu nie je zrejmé aké uznesenie o zmene súdneho exekútora zo dňa 05.04.2012 bolo žalobcovi doručené, viď žalobný návrh), uznesením zo dňa 05.04.2012, právoplatným dňa 26.08.2013, v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline č.k. 7CoE/61/2013-89 zo dňa 27.06.2013, bola exekúcia zastavená. Vzhľadom na to, že o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora nebolo rozhodnuté v zákonom stanovenej lehote, možno v danej veci konštatovať nesprávny úradný postup exekučného súdu. Pokiaľ ide o návrh oprávneného, i keď o tomto nebolo rozhodnuté dodnes, vzhľadom na skutočnosť, že exekúcia bola zastavená, bolo by rozhodnutie o návrhu na zmenu súdneho exekútora nadbytočné.

I keď z uvedených skutočností vyplýva, že v danej exekučnej veci došlo k nesprávnemu úradnému postupu súdu, súd nemal preukázané splnenie druhej podmienky vyžadovanej pre vznik zodpovednosti žalovanej podľa zákona č. 514/2003 Z.z., a to vznik škody.

V zmysle ustanovenia § 17 zákona č. 514/2003 Z.z. sa uhrádza skutočná škoda a ušlý zisk. Škodu je potrebné chápať ako ujmu, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného, je objektívne vyjadriteľná v peniazoch a je napravitelná poskytnutím majetkového plnenia (najmä peňažného). Skutočnou škodou je ujma, ktorá znamená zničenie, stratu, zmenšenie, zníženie či iné znehodnotenie existujúceho majetkového stavu poškodeného oproti stavu pred škodnou udalosťou, a ktorá predstavuje majetkové hodnoty, ktoré treba vynaložiť pre uvedenie veci do predošlého stavu (pokiaľ je možné). Ušlý zisk predstavuje zmarený majetkový prospech (prekazené zväčšenie alebo budúce rozmnoženie majetku poškodeného), ktorý bolo možné očakávať s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu, no nenastalo v dôsledku škodnej udalosti.

V danom prípade nebolo žalobcom preukázané, že by nerozhodnutie o zmene súdneho exekútora malo za následok zmenšenie majetku žalobcu, ktorého náhrady sa v konaní domáha. I keď nedodržanie lehoty určenej zákonom je procesným postupom priečiacim sa zákonu, nemožno prehliadať, že tento postup môže mať za následok vznik zodpovednosti podľa zákona č. 514/2003 Z.z. len vo vzťahu k takému zmenšeniu majetku účastníka konania, ktoré bolo priamo a nesprostredkované spôsobené práve a len

týmto postupom. Žalobca však v tomto smere, napriek riadnemu poučeniu súdom o dôkaznej povinnosti podľa § 120 ods. 4 O.s.p., nepredložil, ale ani neoznačil, žiadne dôkazy, ktoré by podporovali záver, že práve v dôsledku nesprávneho úradného postupu súdu v súvislosti s rozhodovaním o jeho návrhu utrpel konkrétne vyčísliteľnú a preukázateľnú majetkovú škodu, či ujmu nemajetkového charakteru. Žalobcom vyčíslené náklady spojené s činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a vymáhania pohľadávky v období, ktoré uplynulo medzi dorúčením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej, ktoré vyčíslil paušálne vo výške 70,- € ako výdavky na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnancov pomocou informačného systému, vo výške 40,- € na udržiavanie a správu informačného systému, vo výške 50,- € na administráciu listín a komunikáciu s pôvodným súdnym exekútorom a vo výške 15,- € na administratívne spracovanie textov urgencií exekučnému súdu, publikačné výdaje súvisiace s vyhotovením urgencií, poštovné a telekomunikačné výdaje spojené s urgovaním a kontrolou stavu konania, totiž nie je možné považovať za preukázateľnú škodu, ktorá by znamenala zmenšenie, zníženie či iné znehodnotenie existujúceho majetkového stavu poškodeného. Žalobca nepreukázal, ani bližšie nešpecifikoval, ako dospel k výške paušálnych nákladov na správu pohľadávky voči povinnému a ako tieto výdavky súvisia s nesprávnym úradným postupom súdu. Žalobcom neboli preukázané výkony zamestnancov, ktorí mali pomocou informačného systému spravovať uvedenú pohľadávku, v čom tieto výkony spočívali, rovnako nepreukázal, že by v exekučnom konaní boli vyhotovené a súdu zaslané urgencie či žiadosti o podanie informácie, keďže v exekučnom spise, sa takéto podania žalobcu nenachádzajú. Pokiaľ ide o správu pohľadávky žalobcu, je zrejmé, že pohľadávky žalobcu nie sú evidované v osobitných informačných systémoch (t.j. 1 pohľadávka = 1 informačný systém), a teda udržiavanie a správa informačného systému sa týka všetkých pohľadávok evidovaných v tomto systéme, nielen pohľadávky uplatnenej v danom exekučnom konaní. Je teda zrejmé, že bez ohľadu na existenciu či neexistenciu pohľadávky uplatnenej v predmetnom exekučnom konaní, musí žalobca vynakladať náklady na vedenie informačného systému, vzhľadom na svoje ostatné pohľadávky. Rovnako je logický predpoklad, že pohľadávku uplatnenú v predmetnom exekučnom konaní, by žalobca viedol aj v prípade rozhodnutia o návrhu na zmenu exekútora v zákonom stanovenej lehote. Samotné vydanie rozhodnutia po zákonom stanovenej lehote teda samo osebe nemá vplyv na náklady vynakladané žalobcom na informačný systém. V súvislosti s uplatneným nárokom žalobcu súd zároveň poukazuje na skutočnosť, že samotné nerozhodnutie o návrhu na zmenu súdneho exekútora nemôže viesť k vzniku škody, nakoľko pôvodný exekútor je v zmysle zákona č. 233/1995 Z.z. nielen oprávnený ale i povinný postarať sa o vykonanie exekúcie. Pokiaľ teda nedôjde k zmene exekútora, je pôvodný exekútor povinný riadne a včas vykonávať všetky úkony potrebné pre vykonanie exekúcie. Pre vznik zodpovednosti žalovanej za škodu spôsobenú oneskoreným rozhodnutím o návrhu na zmenu súdneho exekútora v dôsledku nečinnosti či nesprávneho postupu exekútora by žalobca musel preukázať, že práve a len v dôsledku nečinnosti tohto pôvodného exekútora mu vznikla škoda, ktorú skutočnosť žalobca nepreukázal. V takom prípade by ale bola zároveň daná zodpovednosť pôvodného súdneho exekútora. Na základe uvedeného potom dospel súd k záveru, že v konaní nebolo preukázané, že by neprávym úradným postupom súdu došlo k spôsobeniu škody na majetku žalobcu.

Žalobca však nielen vo vzťahu k majetkovej škode, ale ani vo vzťahu k požadovanej náhrade nemajetkovej ujmy nepreukázal žiaden nepriaznivý dopad (ujmu) na jeho právne postavenie ako veriteľa pohľadávky voči povinnému v dôsledku oneskoreného rozhodnutia súdu, resp. v dôsledku nerozhodnutia súdu o návrhu na zmenu exekútora. V žalobe síce žalobca poukázal na určité riziká vo vzťahu k povinnému (riziko zániku povinného, jeho insolvenca, riziko zmarenia účelu konania pre stratu kontaktu s povinným), no nijako netvrdil ani nepreukázal, že k takýmto následkom aj skutočne došlo, keď exekúcia bola zastavená z dôvodu nevykonateľnosti exekučného titulu - rozhodcovského rozsudku, z dôvodu, že rozhodcovská doložka, ktorou bola založená právomoc rozhodcovského súdu, a ktorá bola súčasťou formulárovej spotrebiteľskej zmluvy vyhotovenej práve žalobcom, bola neprijateľnou podmienkou, a teda od začiatku neplatnou v zmysle § 53 ods. 4 OZ. V tejto súvislosti súd poukazuje na základný princíp práva, a to, že z nepráva nemôže vzniknúť právo.

Vzhľadom na vyššie uvedené, potom čo súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žalobcovi nebola spôsobená žiadna škoda, žalobca jej vznik nepreukázal, zamietol návrh žalobcu na doplnenie dokazovania znaleckým posudkom znalca z odboru Právne vzťahy k cudzine, odvetvia Európske právo, za účelom preukázania skutočnosti, že postup exekučného súdu nie je správny, keď súd sám dospel k záveru o neprávnom úradnom postupe, ktorý však nemal za následok vznik škody, a teda vykonanie tohto dôkazu, by nebolo v záujme hospodárnosti konania. V súvislosti s vyjadrením žalobcu v žiadosti o zrušenie termínu pojednávania vo vzťahu k neoznámeniu výsledkov postupu súdu vo vzťahu k oznámeniu dôvodov pre vylúčenie sudcov Okresného súdu Námestovo súd poukazuje na to, že uznesenia Krajského súdu v Žiline, ktorým bolo rozhodnuté o miestnej príslušnosti Okresného

súdu Námestovo a nevyhlásení zákonnej sudkyne, aj z dôvodov uvádzaných žalobcom, bolo právnenému zástupcovi žalobcu doručené dňa 02.01.2014 (č.l. 60 pv), pričom žalobca voči uzneseniu krajského súdu o určení miestnej príslušnosti Okresného súdu Námestovo podal dovolanie, o ktorom bolo rozhodnuté Najvyšším súdom SR dňa 20.03.2014. Uvedené uznesenia Najvyššieho súdu SR pritom bolo právnenému zástupcovi žalobcu doručené spolu s predvolaním na pojednávanie, a to dňa 14.04.2014 (doručenka na č.l. 73), teda pred vyhotovením žiadosti o zrušenie nariadeného pojednávania.

Keďže podmienky vzniku zodpovednosti za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. sú stanovené kumulatívne a v prípade nesplnenia čo i len jednej z nich nie je táto zodpovednosť daná, dospel súd k záveru, že v dôsledku nepreukázania vzniku škody namietaným nesprávnym úradným postupom nie je možné návrhu žalobcu vyhovieť, preto návrh žalobcu ako nedôvodný zamietol.

Pokiaľ ide o predbežné prerokovanie nárokov v zmysle § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z., súd mal z vlastnej rozhodovacej činnosti vedomosť o tom, že žalobca pred začatím súdneho konania podal na Ministerstve spravodlivosti viaceré žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, a to najneskôr dňa 25.09.2012. Samotná žalovaná v iných konaniach nepoprela uplatnenie konkrétneho nároku, s tým, že nemôže jednoznačne potvrdiť, a teda ani vyvrátiť (pozn. súdu), že jednotlivé uplatnené nároky boli aj predmetom doručených žiadostí o predbežné prerokovanie. I keď žalobný návrh v tejto veci bol žalobcom podaný skôr, ako uplynula lehota 6 mesiacov od podania najneskoršej žiadosti o predbežné prerokovanie nároku, vzhľadom na neuspokojenie nárokov do 6 mesiacov od podania žiadosti, ktorá uplynula počas súdneho konania, bolo zrejmé, že žalovaná neuznala nárok žalobcu. Vzhľadom na uvedené potom súd nezistil dôvody, ktoré by bránili preskúmaniu uplatneného nároku v súdnom konaní.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Úspešným účastníkom konania bola žalovaná, preto by jej patrilo právo na náhradu trov konania. Žalovaná si však náhradu trov konania neuplatnila, keď zo spisu zároveň nevyplýva, že by žalovanej v súvislosti s predmetným konaním nejaké trovy boli vznikli, preto jej náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Námestovo ku Krajskému súdu v Žiline.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

V prípade, že nebude splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z.).